

at Ministeriet nu havde haft en herlig Sommer — en herlig Sommer, i hvilken vi ganske vist intet havde udrettet. Det er nu en Misforstaaelse af Situationen. Jeg haaber, det ærede Medlem har haft en herlig Sommer dér, hvor han befandt sig. Men naar man overtager et Bo som det, det ærede Medlem efterlod os, bliver der ikke megen Sans for den herlige Sommer. Naar man skal skaffe noget ud af et Bo af en Beskaffenhed som det, vi fik fra det ærede Medlem, er der mange Bryderier, af hvilke Finansministeren ved Finanslovsforslagets Forelæggelse har nævnt adskillige, adskillige Overraskelser, som de tidligere Forvaltere under det ærede Medlems Ledelse har beredt os. Og i øvrigt: i et kapitalistisk Samfund savner man aldrig Beskæftigelse; der er altid et Par Banker, der bryder sammen paa Grund af den slette privatkapitalistiske Drift, saa Sommeren gaar ligesom Vinteren med alskens Beskæftigelse, og den herlige Sommer føler man ikke saa meget til.

Baade det ærede Medlem Hr. N. Neergaard og den konservative Ordfører (Pürschel) har forsøgt at sige nogle Morsomheder om Valutaforhandlingerne og har ogsaa, hvad der vel er alvorligt, spurgt efter Resultater heraf. Jeg beder de ærede Medlemmer, som nu er saa interesserede, erindre Sagens Udvikling, idet jeg beklager, at de ikke paa et andet Tidspunkt var mere interesserede for en Løsning af dette Spørgsmaal, end de var. Der forelaa i Maj Maaned et Lovforslag, hvis Standsning jeg fremdeles maa betragte som i høj Grad uheldig for Landets Valutaforhold. Venstre og de Konservative lavede den bekendte Landstingsstrejke eller Sabotage, hvad det nu skal kaldes, hvorefter Landstingsvalget maatte afventes, og jeg haaber, at dette Landstingsvalg har haft en beroligende Virkning paa de to Partier, og jeg forstaar godt, at Ordførerne efter dette Valg ikke bryder sig det mindste om at komme til at tale om disse Valg. Ministeriet, som efter det ærede Medlems Mening nød den herlige Sommer, fandt det imidlertid praktisk at benytte den Tid, som var levnet, til at faa en alvorlig Raadslagning om det, der var af Vigtighed for Landet, den Valutakrise, som det ærede Medlem Hr. N. Neergaard ikke til Trods for, at han havde Fler-tal i begge Rigsdagens Ting, gjorde noget alvorligt for at bringe til Løsning. Erhvervsrepræsentanter og Politikere kom sammen til disse Raadslagninger, og jeg er sikker paa, at Politikerne har faaet megen god Belæring af de Erhvervsrepræsentanter, med hvem de nu har været sammen i nogen

Tid. Som jeg har oplyst før under en anden Sags Behandling for nogle Dage siden, venter jeg, at Valutaraadet nu snart vil ende sin Raadslagning, og jeg haaber fremdeles, at det maa kunne enes om positive Forslag eller Planer. Skulde det ikke blive Tilfældet, vil Ministeriet derefter selvfølgelig atter give Udtryk for sin Opfattelse af Forholdet. Raadet har besluttet, at de Forhandlinger, der føres, ikke skal refereres. Det er i og for sig ikke noget nyt og besynderligt, thi det gælder for alle Udvalg og Kommissioner, som Rigsdagen kender til. Det kan naturligvis for dem, der ikke er med i disse Raad, være ubehageligt, at de ikke altid med det samme ved lige saa meget som de, der er indenfor Raadet; men det ærede Medlem Hr. Pürschel behøvede da ikke at være utaalmodig, da han kender det hele, idet han møder som Suppleant i hvert Møde i Raadet og slet ikke er i Tvivl om, hvad der foregaar. Hvis han er misfornøjet, bør han forsøge paa at faa det konservative Partis Repræsentant til at ændre det, eller han kan gøre det selv, naar han møder som Suppleant, i hvert Fald kan han og andre, der er utaalmodige efter et Resultat, bidrage stærkt dertil ved at faa deres Repræsentanter til at bidrage til en snarlig Afslutning. Jeg haaber, som sagt, at Raadet i en nær Fremtid vil naa dertil, og saa vil der blive Lys i Sagen — jeg tænker for øvrigt, det Lys kommer tidsnok for de to konservative Partier.

I øvrigt vil jeg i denne Forbindelse ogsaa sige, at med Hensyn til Valutaspørgsmaalet har der tidligere været og er der fremdeles Tale om, at en international Drøftelse maatte være ønskelig. Det er en Selvfølge, at jeg har undersøgt Mulighederne for Optagelse af en saadan international Drøftelse og har haft Samraad med forskellige ude fra andre Lande om disse Spørgsmaal, der mere eller mindre stærkt berører adskillige andre Stater. Og jeg kan sige, at man i mange Kredse har den samme Opfattelse, at før eller senere maa man formentlig komme til en international Drøftelse af visse Sider af Valutaspørgsmaalet. Men noget positivt Tegn til, at disse Forhandlinger er nær forestaaende, kan jeg paa den anden Side ikke sige, at der foreligger; derfor forekommer det mig fremdeles nødvendigt at behandle denne Sag indenfor vore egne Grænser med den Alvor, som Sagen virkelig fortjener, men som jeg ikke altid har Indtryk af, at man forstaar i de Kredse, der i særlig Grad har Mulighed for at øve Indflydelse derpaa.